

som i Dag forelægges. I alle Tvivls-spørgsmaal er der af Partirepræsentanterne i det sønderjydske Udvalg forhandlet med Rigsdagspartierne, saaledes at man er berettiget til at gaa ud fra, at Forslagene i den Form, hvori de her forelægges, paa Forhaand har opnaaet Godkendelse fra Rigsdagspartiernes Side. Jeg skal tilføje, at der ogsaa er ført indgaaende Forhandlinger overalt, hvor det var muligt, med Repræsentanter for den sønderjydske Befolkning, det vil sige med de Udvalg, der er nedsatte af den sønderjydske Vælgerforening til Behandling af de særlige Spørgsmaal.

Det har været et stort og meget besværligt Arbejde, der her er gennemført, besværligt og ansvarsfuldt for Medlemmerne af det sønderjydske Udvalg og for de forskellige Regeringer og højere Embedsmænd, der har ledet dette Arbejde. Jeg tror, at vi skylder alle dem, der har bidraget til dette Arbejdes lykkelige Fuldførelse — lykkelig kalder jeg det, fordi der, paa et enkelt Punkt nær, er opnaaet Enighed om samtlige Lovforslag —, en hjertelig Tak for dette store Arbejde. Denne Tak ønsker jeg særlig at rette til den Mand, der har haft den største Andel i Lovforslagenes Udarbejdelse, den tidligere Minister for sønderjydske Anliggender, H. P. Hanssen, der har baaret Hovedbyrden og har udført et stort og fortjenstfuldt Arbejde.

Jeg skal nu gaa over til med en ganske kort Begrundelse at forelægge Lovforslagene. Jeg maa maaske tilføje, at Begrundelsen fra de enkelte Ministres Side bliver ganske kort og summarisk, og at Rigsdagspartierne ligeledes er enedes om en Behandlingsmaade her i Tinget, der giver Haab om, at denne Behandling vil kunne gaa hurtig for sig og uden Rivninger af nogen Art.

Det første Lovforslag, jeg som Statsminister skal have den Ære at forelægge, er *Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Lovgivningen og Forvaltningen i de sønderjydske Landsdele*. Det Hovedprincip, hvorfra Lovforslaget gaar ud, findes udtrykt i dets § 1, der lyder saaledes: „Den i de sønderjydske Landsdele gældende Ret bliver i Kraft forsaavidt den ikke ændres ved samtidig hermed eller senere givne danske Love, eller Ændringen er en Følge af selve Indlemmelsen. Bestemmelser, som er udstedte efter den 11. November 1918 eller i Henhold til den Forbundsraadet ved tysk Rigslov af 4. August 1914 tillagte Beføjelse, kan ophæves ved

kongelig Anordning, forsaavidt de ikke bortfalder paa anden Maade.“ Der træffes i Lovforslaget desuden Bestemmelser om en Række almindeligere Forhold vedrørende Lovgivningen og Forvaltningen, som ikke har kunnet finde Plads i de særlige Love, saaledes om Sprogens Stilling og forskellige andre Forhold. Med Hensyn til Sprogens Stilling skal jeg meddele Indholdet af Lovforslagets § 3, der lyder saaledes: „I de sønderjydske Landsdele er offentlige Myndigheders Forretningssprog Dansk, forsaavidt andet ikke bestemmes ved særlig Lov, jfr. navnlig Lov om Indførelse af dansk Retspleje i de sønderjydske Landsdele. Dog kan tysk Sprog benyttes ved Forhandlinger med private, naar Anvendelsen af Dansk vilde medføre væsentlige Ulemper enten for Tjenesten eller for de paagældende private. Skriftlige Henvendelser til Myndighederne fra Personer, der har Bopæl indenfor Landsdelene, bliver indtil videre at tage i Betragtning, uanset at de er affattede paa Tysk. Ved Forhandlinger i kommunale Forsamlinger og andre stedlige Raad, Udvalg, Kommissioner, Nævn og lignende kan ogsaa tysk Sprog benyttes. Nærmere Regler om de anførte Forhold kan fastsættes af Kongen, der tillige bestemmer, hvorledes der, naar tysk Sprog benyttes ved Forhandlinger, skal forholdes med Førelsen af de til Konstatering af Forhandlingerne bestemte Embedsbøger eller andre Dokumenter. Bestemmelser om Kirkesproget samt om, i hvilket Sprog Kirkebøgerne skal føres og Udskrifter af disse Bøger meddeles, træffes ved kongelig Anordning“. Ærede Medlemmer vil allerede af denne Bestemmelse se — og vil yderligere faa det at se, naar det paagældende Lovforslag bliver omdelt, — at man under fuld Enstemmighed mellem alle danske Rigsdagspartier har ladet sig det være magtpaaliggende at gennemføre den størst mulige Hensyntagen til de sproglige og nationale Forskelligheder i Sønderjylland. Der vil fra dansk Side paa disse Omraader blive ført en Politik saa frisinde, at der ikke vil kunne rejses nogen som helst Dadel eller Kritik mod den fra nogen Side; derom føler jeg mig overbevist.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget maa jeg af Hensyn til Tiden henvise ærede Medlemmer til at gøre sig bekendt med Lovforslaget, saa snart det bliver omdelt.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er *Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om de i*